

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: MH, NI

Motpart: OJ, Novo Banco SA

Domslut

Artikel 3.1 första och fjärde styckena i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/848 av den 20 maj 2015 om insolvensförfaranden ska tolkas så, att presumptionen där för att fastställa internationell behörighet att inleda ett insolvensförfarande, enligt vilken platsen där en enskild person som inte bedriver verksamhet som egenföretagare eller fri yrkesutövare har sina huvudsakliga intressen ska anses vara dennes hemvist, inte bryts redan av den omständigheten att personens enda fasta egendom är belägen utanför hemvistmedlemsstaten.

(¹) EUT C 206, 17.6.2019.

Domstolens dom (sjätte avdelningen) av den 16 juli 2020 (begäran om förhandsavgörande från Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio – Italien) – WWF Italia o.n.l.u.s., m.fl. mot Presidenza del Consiglio dei Ministri, Azienda Nazionale Autonoma Strade SpA (ANAS)

(Mål C-411/19) (¹)

(Begäran om förhandsavgörande – Miljö – Direktiv 92/43/EEG – Artikel 6 – Bevarande av livsmiljöer samt vilda djur och växter – Särskilda bevarandeområden – Byggandet av en vägsträcka – Bedömning av projektets konsekvenser för det berörda särskilda bevarandeområdet – Godkännande – Tvingande orsaker som har ett väsentligt allmänintresse)

(2020/C 297/22)

Rättegångsspråk: italienska

Hänskjutande domstol

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: WWF Italia o.n.l.u.s., Lega Italiana Protezione Uccelli o.n.l.u.s., Gruppo di Intervento Giuridico o.n.l.u.s., Italia Nostra o.n.l.u.s., Forum Ambientalista, FC m.fl

Motpart: Presidenza del Consiglio dei Ministri, Azienda Nazionale Autonoma Strade SpA (ANAS)

Domslut

- 1) Artikel 6 i rådets direktiv 92/43/EEG av den 21 maj 1992 om bevarande av livsmiljöer samt vilda djur och växter ska tolkas så, att den inte utgör hinder för nationella bestämmelser som gör det möjligt att med hänsyn till tvingande orsaker som har ett väsentligt allmänintresse, fullfölja förfarandet för godkännande av en plan eller ett projekt vars konsekvenser för ett särskilt bevarandeområde inte kan mildras och det redan föreligger ett negativt yttrande beträffande planen eller projektet från den behöriga myndigheten, förutsatt att det inte finns någon alternativ lösning som medför mindre olägenheter för det berörda området, vilket det ankommer på den hänskjutande domstolen att pröva.
- 2) Artikel 6 i direktiv 92/43 ska tolkas så – för det fall en plan eller ett projekt har getts en negativ bedömning enligt artikel 6.3 i detta direktiv vad gäller planen eller projektets konsekvenser för ett särskilt bevarandeområde, och medlemsstaten trots detta har beslutat att med stöd av direktivets artikel 6.4 genomföra planen eller projektet med hänsyn till tvingande orsaker som har ett väsentligt allmänintresse – att den utgör hinder för nationella bestämmelser som gör det möjligt, efter en negativ bedömning enligt punkt 3 i denna artikel och före det slutliga antagandet av planen eller projektet enligt punkt 4 i denna artikel, att komplettera planen eller projektet med åtgärder som mildrar dess konsekvenser för detta område och som tillåter en fortsatt bedömning av dessa konsekvenser. Däremot utgör artikel 6 i direktiv 92/43, under samma omständigheter, inte hinder för bestämmelser som gör det möjligt att fastställa kompensationsåtgärder inom ramen för samma beslut, förutsatt att även övriga villkor för att tillämpa artikel 6.4 i detta direktiv är uppfyllda.

- 3) Direktiv 92/43 ska tolkas så, att det inte utgör hinder för nationella bestämmelser enligt vilka tillståndssökanden ska genomföra en undersökning av en plans eller ett projekts konsekvenser för det berörda särskilda bevarandeområdet, på grundval av vilken den behöriga myndigheten gör en bedömning av dessa konsekvenser. Detta direktiv utgör däremot hinder för nationella bestämmelser enligt vilka tillståndssökanden får åläggas att i den slutliga planen eller det slutliga projektet införa föreskrifter, synpunkter och rekommendationer av landskaps- och miljömässig karaktär efter det att den behöriga myndigheten har gjort en negativ bedömning av planen eller projektet, utan att denna myndighet behöver göra en ny bedömning av den på detta sätt ändrade versionen av planen eller projektet.
- 4) Direktiv 92/43 ska tolkas så, att även om det enligt direktivet ankommer på medlemsstaterna att utse den myndighet som är behörig att bedöma en plans eller ett projekts konsekvenser för ett särskilt bevarandeområde med beaktande av de kriterier som fastställts i domstolens rättspraxis, utgör direktivet däremot hinder för att en myndighet fortsätter eller kompletterar denna bedömning när den väl har genomförts.

(¹) EUT C 328, 30.09.2019

Domstolens dom (sjätte avdelningen) av den 16 juli 2020 (begäran om förhandsavgörande från Curtea de Apel București – Rumänien) – Cabinet de avocat UR mot Administrația Sector 3 a Finanțelor Publice prin Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București, Administrația Sector 3 a Finanțelor Publice, MJ, NK

(Mål C-424/19) (¹)

(Begäran om förhandsavgörande – Direktiv 2006/112/EG – Mervärdesskatt – Artikel 9.1 – Begreppet "beskattningsbar person" – Person som utövar advokatyrket – Lagakraftvunnet domstolsavgörande – Principen om rättskraft – Principens räckvidd när avgörandet är oförenligt med unionsrätten)

(2020/C 297/23)

Rättegångsspråk: rumänska

Hänskjutande domstol

Curtea de Apel București

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Cabinet de avocat UR

Motpart: Administrația Sector 3 a Finanțelor Publice prin Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București, Administrația Sector 3 a Finanțelor Publice, MJ, NK

Domslut

- 1) Artikel 9.1 i rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt ska tolkas så, att en person som utövar advokatyrket ska anses vara en beskattningsbar person i den mening som avses i denna bestämmelse.
- 2) Unionsrätten utgör hinder för att en nationell domstol, i ett mål avseende mervärdesskatt, tillämpar principen om rättskraft, när detta mål inte avser en beskattningsperiod som är identisk med den beskattningsperiod som var aktuell i det mål som gav upphov till det rättskraftiga domstolsavgörandet, och inte heller har samma föremål som detta, och när tillämpningen av denna princip skulle hindra den nationella domstolen från att beakta unionsbestämmelserna på området för mervärdesskatt.

(¹) EUT C 288, 26.08.2019